

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 210/2024-36

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla a sudcov Petra Straku (sudca spravodajca) a Martina Vernarského v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa **Združenie domových samospráv, o. z.**, Rovniakova 14, Bratislava, zastúpeného advokátskou kanceláriou Tkáč & Partners, s.r.o., Hrnčiarska 29, Košice, proti uzneseniu Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Svk/14/2021 z 22. marca 2023 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 3. augusta 2023 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), svojho práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, základného práva združovať sa podľa čl. 29 ods. 1 ústavy, základného práva na ochranu životného prostredia a kultúrneho dedičstva podľa čl. 44 a čl. 45 ústavy, práva na priaznivé životné prostredie podľa čl. 37 Charty základných práv Európskej únie (ďalej len „charta“), práva na dobrú správu vecí verejných podľa čl. 41 charty a práva na účinný prostriedok nápravy a spravodlivý proces podľa čl. 47 charty uznesením Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší správny súd“) uvedeným v záhlaví tohto uznesenia (ďalej len „napadnuté uznesenie“). Sťažovateľ žiada, aby ústavný súd zrušil napadnuté uznesenie a vec vrátil na konanie najvyššiemu správneému súdu. Zároveň žiada náhradu trov konania.

2. Z ústavnej sťažnosti vyplýva, že mesto Skalica ako príslušný špeciálny stavebný úrad vydalo rozhodnutie o zmene stavby pred dokončením sp. zn. SÚ-2020/2433 z 20. augusta 2020 (ďalej len „prvostupňové rozhodnutie“), v ktorom povolilo stavebníkovi – spoločnosti Pri Mlyne 2, s.r.o., Pribylinská 2, Bratislava, ním navrhované zmeny vzťahujúce sa na realizáciu stavby. Uvedené rozhodnutie je súčasťou stavebného povolenia č. 2519/2017 z 14. augusta 2018 vydaného mestom Skalica ako príslušným stavebným úradom.

3. Sťažovateľ z pozície dotknutej verejnosti podal 21. júla 2020 námietky týkajúce sa § 17 zákona č. 17/1992 Zb. o životnom prostredí v znení neskorších predpisov. Žiadal najmä, aby stavebný úrad overil zapracovanie pripomienok zo zisťovacieho konania jednotlivo do projektovej dokumentácie; splnenie požiadaviek pre dopravnú kapacitu stavby; splnenie záujmov ochrany vôd vrátane vyjadrenia štátnej vodnej správy a orgánu príslušného povodia; predloženie projektu preventívnych a kompenzačných environmentálnych opatrení; preukázanie najlepšieho zohľadnenia miestnych klimatických pomerov stavby. S realizáciou stavby vo všeobecnosti sťažovateľ súhlasil, no žiadal do stavebného povolenia zahrnúť rôzne ďalšie podmienky.

4. V uvedenom prvostupňovom rozhodnutí sa mesto Skalica venovalo námietkam sťažovateľa, pričom časti námietok vyhovel a časť zamietlo.

5. Na základe odvolania sťažovateľa z 20. augusta 2020 Okresný úrad Senica, odbor cestnej dopravy a pozemných komunikácií ako odvolací orgán preskúmal napadnuté prvostupňové rozhodnutie a v rozhodnutí sp. zn. OU-SE-OCDPK-2021/002193-003 z 11. marca 2021 dospel k záveru, že prvostupňové rozhodnutie bolo vydané v zmysle stavebného zákona a súvisiacich predpisov, ako aj samotného správneho poriadku.

6. Na základe správnej žaloby podanej sťažovateľom vydal Krajský súd v Trnave (ďalej len „krajský súd“) uznesenie č. k. 20S/46/2021-47 z 28. júna 2021, v ktorom žalobu sťažovateľa odmietol v zmysle § 28 Správneho súdneho poriadku (ďalej len „SSP“) v spojení s § 98 ods. 1 písm. h) SSP. Sťažovateľ v žalobe uviedol, že ním napádané rozhodnutie odvolacieho orgánu je nepreskúmateľné, a žiadal o priznanie odkladného účinku. Poukazoval na dôležitosť svojej činnosti.

7. Krajský súd upozornil okrem iného na to, že právo na životné prostredie, ako ani subjektívne práva účastníkov konania nemôžu byť ovplyvnené zvýšením počtu parkovacích miest bez zmeny zastavanej plochy ani zmenou termínu dokončenia stavby. Zároveň krajský súd poukazuje na to, že žalobné body nesmerujú proti dôvodom prvostupňového rozhodnutia – zmene počtu parkovacích miest a zmene termínu dokončenia stavby. Sťažovateľ namieta skutočnosti s napádaným rozhodnutím nesúvisiace a správna žaloba mala „šablónovitý charakter“, čo krajský súd zistil porovnaním s inými správnymi žalobami sťažovateľa, kde opätovne namieta porušenie tých istých práv hmotnoprávnej a procesnoprávnej povahy. Krajský súd eviduje za rok 2020 od sťažovateľa 25 správnych žalôb a v roku 2021 do júna 8 žalôb.

8. Krajský súd uzavrel, že sťažovateľ prostredníctvom podanej správnej žaloby zneužil svoje právo na prístup k správne súdu a jeho správne žaloby majú zjavne šikanózný charakter. Krajský súd výrokom nerozhodoval o návrhu sťažovateľa na priznanie odkladného účinku, pretože výrok o odmietnutí žaloby v sebe zahŕňa aj zamietnutie tohto návrhu.

9. Proti uzneseniu krajského súdu podal sťažovateľ kasačnú sťažnosť zo 16. augusta 2021, o ktorej najvyšší správny súd rozhodol napadnutým uznesením.

II.

10. V ústavnej sťažnosti sťažovateľ najmä argumentuje:

- a) spolitizovaním a nepochopením jeho aktivít,
- b) nepreskúmateľnosťou rozhodnutí zainteresovaných subjektov.

III.

11. Podľa § 123 ods. 3 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) sťažovateľ k ústavnej sťažnosti musí pripojiť aj kópiu právoplatného rozhodnutia, opatrenia alebo dôkaz o inom zásahu, ktorým malo dôjsť k porušeniu jeho základných práv a slobôd.

12. Sťažovateľ k ústavnej sťažnosti nepripojil napadnuté uznesenie najvyššieho správneho súdu. Z citovaného § 123 zákona o ústavnom súde vyplýva, že *„Predloženie napádaného rozhodnutia, opatrenia alebo dôkazu o inom zásahu orgánu verejnej moci, proti ktorým ústavná sťažnosť smeruje, je tak zákonom danou obligatórnou podmienkou konania pred ústavným súdom. Nepripojenie kópie napadnutého rozhodnutia, opatrenia alebo dôkazu o inom zásahu, ktorého prieskumu sa sťažovateľ domáha, je v rozpore s § 123 ods. 3 zákona o ústavnom súde a je, resp. môže byť samo osebe dôvodom na odmietnutie sťažnosti pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí podľa § 56 ods. 2 písm. c) zákona o ústavnom súde, ak ústavný súd nebude zastávať názor, že je vhodné sťažovateľa vyzvať v zmysle § 56 ods. 3 zákona o ústavnom súde, aby tento nedostatok ústavnej sťažnosti odstránil.“* (MACEJKOVÁ, I., BÁRÁNY, E., BARICOVÁ, J., FIAČAN, I., HOLLÄNDER, P., SVÁK, J. a kolektív. Zákon o Ústavnom súde Slovenskej republiky. Komentár. 1. vydanie. Bratislava : C. H. Beck, 2020, s. 920).

13. Ústavný súd zdôrazňuje, že nedostatok zákonom predpísanej náležitosti, aký vyplýva z podania sťažovateľa, nie je povinný odstraňovať z úradnej povinnosti, keďže zákon o ústavnom súde v § 56 ods. 3 upravuje možnosť vyzvať na odstránenie nedostatkov sťažnosti, neukladá však ústavnému súdu povinnosť tak učiniť.

14. Vzhľadom na to, že sťažovateľ k ústavnej sťažnosti nepripojil prílohu, ktorá je obligatórnou náležitosťou podania ústavnej sťažnosti, a s prihliadnutím na skutočnosť, že sťažovateľ je zastúpený advokátom a že zo strany sťažovateľa nejde o prvú ústavnú sťažnosť (v čase prerokovania mal sťažovateľ podaných 16 sťažností), a teda sťažovateľ by si mal byť vedomý zákonných podmienok podania na ústavný súd, ústavný súd ústavnú sťažnosť odmietol pre nesplnenie zákonom ustanovených náležitostí podľa § 56 ods. 2 písm. c) zákona o ústavnom súde (rovnako III. ÚS 699/2022).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 10. apríla 2024

Robert Šorl
predseda senátu